

தேனி இணையத்தளம்

www.Thenee.com / www.Theneeweb.de

Email: Thenee41@hotmail.com / Theneeweb@yahoo.de

Online Newspaper in Tamil

Vol.10

22.10.2012

[முதற்பக்கம்](#)

[யாழ்மாநகரசபை](#)

[ஆனந்தசங்கரி](#)

[ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப்](#)

[ஈ.பி.டி.பி](#)

[ஈரஅணல்](#)

[நெருப்பு](#)

[புளொட்](#)

[துர்](#)

[டெலோ நியூஸ்](#)

[இலங்கைநெற்](#)

[மீன்மகள்](#)

[குத்திரம்](#)

[மகாவலி](#)

[உண்மைகள்](#)

[கவிமலர்](#)

[கிருத்தியம்](#)

[அலை](#)

[பூநகரீர்](#)

[எங்கள் தேசம்](#)

[நேயம்நடேசன்](#)

[விடிவெள்ளி](#)

[எங்கன்புமி](#)

[தமிழ்புகே](#)

[புயல்](#)

[புளொட்டியுகே](#)

[யாழ்முஸ்லீம்](#)

[பண்ணியாயின்](#)

[யவ்வாருடே](#)

[எஸ்.ஆர்.லெம்பட்](#)

[பலீர்](#)

[தமிழ்ப்பூன்](#)

[கவசங்களைதல்](#)

[தூங்காத கண்கள்](#)

[யாழ்மண்](#)

[தமிழ்குரல்](#)

[துருவம்](#)

[தினசரி](#)

[இலங்கை முஸ்லீம்](#)

[ஆயுள்](#)

[ஆறாம் அறிவு](#)

[எதுவரை](#)

[அறிக்கை நியூஸ்](#)

[தாய் நாடு](#)

[ARRR](#)

[Asientribune](#)

[The Ika academic](#)

[Tamil Week](#)

[The Hindu](#)

[Daily News](#)

[Sunday Times](#)

[Daily Mirror](#)

[The island](#)

[The Sunday Leader](#)

[ColomboPage](#)

[Sunday Times](#)

[CNN](#)

புலிகளின் வதை முகாம்களில் ஒன்றரை ஆண்டுகள் துன்புற்ற தோழர் மணியம் எழுதும் அனுபவத்தொடர் (70)

70. சிறைகள் பல விதம், சித்திரவதைகளும் பல விதம்!

புலிகள் தம்மிடம் வைத்திருந்த கைதிகள் என்ற அப்பாவிப் பொதுமக்களுக்குச் செய்த சித்திரவதைகள் பலவிதப்பட்டவை. அத்துடன் அவை இடத்துக்கிடம் மாறுபாடான வடிவங்களிலும் இருந்தன.

பொதுவாக உலகிலுள்ள அடக்குமுறை அரசுகள், 'விடுதலை' பயங்கரவாத அமைப்புகள் என்பன பலவிதமான சித்திரவதை முறைகளைத் தமது எதிரிகள் மேல் பிரயோகித்து வந்துள்ளன. ஹிட்லரின் சித்திரவதை முறைகள் குறித்து எண்ணற்ற ஆவணங்களும், நூல்களும், புகைப்படங்களும், திரைப்படங்களும் வந்துள்ளன.

அதேபோல வியட்நாமம் ஆக்கிரமித்திருந்த அமெரிக்கப் படைகள் அந்த நாட்டு கெரில்லாக்களுக்கு எதிராகவும், பொதுமக்களுக்கு எதிராகவும் கைக்கொண்ட பலவிதமான சித்திரவதை முறைகள் குறித்தும் அறிந்துள்ளோம். ஆட்களை அடிப்பது, முறிப்பது போன்ற சாதாரண சித்திரவதை முறைகளை விட, பிரத்தியேகமான எத்தனையோ முறைகளை ஆக்கிரமிப்பாளர்களும், அடக்குமுறையாளர்களும் மக்கள் மேல் பிரயோகித்து வந்துள்ளனர். அதற்கு உதாரணமாக, அமெரிக்கப் படைகள் ஈரக்கில் கைதிகளை நிர்வாணமாக பிணைத்து வைத்து, நிகழ்த்தும் பாலியல் சேட்டைகள் புகைப்படங்களாக வெளிவந்துள்ளன.

மனிதர்களின் உடலில் மின்சாரம் பாய்ச்சுவது, தொண்டை - உடல் என்பவற்றில் சிகரட்டுகளால் சுடுவது, விரல் நகங்களையும், பெண்களின் முலைக்காம்புகளையும் குறடுகளால் பிடுங்குவது, பெண்களின் பெண் உறுப்புகளில் பாம்புகளையும், போத்தல்களையும் நுழைப்பது, ஆண் குறியை வெட்டுவது, பழுக்கக் காப்ச்சிய இரும்புக் கம்பிகள் உடலின் மீது அழுத்துவது என இச் சித்திரவதைகள் பலவகைப்பட்டு.

வியட்நாமில் நிலைகொண்டிருந்த அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்புப் படைகள் வேறு ஒரு விதமான சித்திரவதை முறையையும் கைக்கொண்டதாக வாசித்துள்ளோம். அதாவது பறவைகளின் சிறிய இறகுகளை நீண்ட குண்டுகளில் குத்திவிட்டு, அந்தக் குண்டுகளை தாம் பிடித்து வைத்திருக்கும் மனிதர்களின் நகக் கண்களுக்குள் ஏற்றிவிட்டு, ஒரு மின் விசிறியை இயக்கி, அதன் முன்னால் விரல்களைப் பிடிப்பது. மின்விசிறியின் சுழற்சியால் இறகுகள் சுற்றும்போது, அது ஏற்றப்பட்டிருப்பவரின் விரல்களுக்குள் குண்டுகள் சுற்றி மிகுந்த வலியை உண்டாக்கும்.

இலங்கைத் தமிழரது புலி 'விடுதலை' போராளிகளின் சித்திரவதைகள் சற்று வேறுபட்டவை. புலிகளின் துணுக்காய் வதை முகாமில் வைக்கப்பட்டிருந்த 4000 கைதிகளில் சிலரை, புலிகள் அவர்களது மலத்தையே உண்ண வைத்ததாக அறிந்தபோது, மிகவும் அதிர்ச்சியாக இருந்தது. 1960களில் சங்கானை பொலிஸ் நிலையத்தில் சார்ஜண்டாகப் பணியாற்றிய தாமோதரம்பிள்ளை என்பவர், தான் கைதுசெய்து தடுத்து வைத்திருந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தண்ணீர் கேட்டபோது, சிறுநீரைப் பலவந்தமாகப் பருக்கிய சம்பவத்துக்கும் இதற்கும் பெரிய வேறுபாடு எதுவும் இல்லை. ஆனால் அந்த அப்பாவி தாமோதரம்பிள்ளையும் புலிகளின் மரண தண்டனை கைதியாக எனது சிறைக்குள் தான் இருக்கிறார்.

சிறைப் பகுதியில் மலம் உண்ண வைத்த சம்பவம் எதுவும் நான் இருந்த காலத்தில் நடைபெறவில்லை. இல்லையானால் அதையும் ஒரு ரூசி பார்த்திருக்கலாம். பிரித்தானியரின் கொடுங்கோன்மை ஆட்சி இந்தியாவில் நிலவிய காலத்தில், வங்காள மாநிலத்தில் நிலவிய கடுமையான பஞ்சத்தின் போது பல இலட்சம் மக்கள் பட்டினியால் செத்து மடிந்தனர். மக்கள் தமது பசியைப் போக்க கண்ணில் கண்ட மரம், செடிகள், புல் பூண்டுகள் என எல்லாவற்றையும் (அவற்றில் பல விசத்தன்மை கொண்டவை) உண்டு, அதுவும் ஒரு கட்டத்தில் இல்லாமல் போக, தமது மலத்தையும் சிறுநீரையும் உண்டு, இறுதியாக மனிதர்களே மனிதர்களைப் பிடித்து உண்ட கொடுமைகூட நடந்திருக்கிறது. ஆபிரிக்க நாடுகள் சிலவற்றிலும் இவ்வாறான சம்பவங்கள் நடந்துள்ளன.

ஆனால் இங்கே நடந்ததோ, எமது மேய்ப்பர்கள் தமது சொந்த மக்களையே மலம் உண்ண வைத்து வேடிக்கை பார்த்த கேவலமாகும். புலிகளினது விகாரமான எண்ணங்களுக்கு அளவே இல்லை என்பதற்கு இது ஓர் உதாரணம்.

நிற்க. புலிகளின் சித்திரவதை முறைகள் குறித்து இதுவரை விபரமான கட்டுரைகள் எதுவும் வந்ததாக இல்லை என நினைக்கிறேன். முதலாவதாக புலிகளின் சித்திரவதை முறைகளில் முதன்மையானது, கைது செய்யப்பட்டவரை எந்த நேரமும் பதட்டத்தில் வைத்திருப்பது. அதாவது அவர் தான் ஏன் கைது செய்யப்பட்டேன், புலிகள் தனக்கு என்ன செய்யப் போகிறார்கள், தன்னை விசாரித்துவிட்டு விட்டுவிடுவார்களா, கொல்லப் போகிறார்களா அல்லது நீண்ட காலம் சிறை வைக்கப் போகிறார்களா எனத் தெரியாது, சர்வசதா செத்துப் பிழைக்க வைப்பது தான், புலிகளின் முதல்தரமான சித்திரவதை முறையாகும்.

இதைத்தவிர, வேறு பல வகையான சித்திரவதை முறைகளை புலிகள் வைத்திருந்தார்கள். சாதாரணமாக எல்லாக் கைதிகள் மேலும் மேற்கொள்ளும் முறை, பொல்லுங்களாலும் இரும்புக் கம்பிகளாலும் உடம்பின் எல்லாப் பாகங்கள் மேலும் தாக்குவது. இந்தத் தாக்குதலின் போது, உடலின் பல பாகங்கள் உடைந்து நொருங்குவது சாதாரண விடயமாகும்.

இதைத்தவிர, நகங்களையும் தலை மயிரையும் குறடுகளால் பிடுங்குவது இன்னொரு விசேட 'சிகிச்சையாகும். பிளேட்டினால் உடம்பில் கீறி மிளகாய் தூள் அடைவது இன்னொரு 'விளையாட்டு'. (எனது வலது பெருவிரலிலும் பிளேட்டினால் கீறி தமது ஆசையைத் தீர்த்துக் கொண்டனர். அந்த 'வீரத் தழும்பு' மாறாத வடுவாக இன்றும் எனது விரலில் இருப்பதில் பெருமை கொள்கிறேன்)

இன்னொரு 'விஞ்ஞானபூர்வமான' தண்டனை முறையையும் புலிகள் வைத்திருந்தார்கள். அது என்னவெனில், முள்ளுக் கம்பிகளால் சுற்றி அடைக்கப்பட்ட ஒரு கூடு செய்து வைத்திருந்தார்கள். அது நேராக இருக்காது, அத்துடன் ஒரு ஆள் மட்டும் தான் அதற்குள் நிற்கலாம். அதுவும் வளைந்து தான் நிற்கலாம். அந்த முள்ளுக் கூண்டை கட்டும் வெயிலில் அல்லது மழை பெய்யும் நேரங்களில் வெளியே வைத்து, தண்டனைக்கு உரியவரை அதற்குள் இறக்கி விடுவார்கள். அவர் அதற்குள் வளைந்தபடி நீண்ட நேரம் நிற்க வேண்டும்.

பெரும்பாலானவர்கள் அப்படி நிற்க முடியாது மயங்கி, அதற்குள் துவண்டு அரை குறையாகச் சுருண்டு கிடப்பார்கள்.

Yarl TV Live

புலிகளின் வதை முகாம்களில் ஒன்றரை ஆண்டுகள் துன்புற்ற தோழர் மணியம் எழுதும் அனுபவத்தொடர்

சிங்களவர்கள் ஆகிய நாங்கள்

யாழ்ப்பாணத்தின் அவலம்!

சொல்ல மறந்த கதை:

ராஜீவ் கொலையாளிகளின் குற்றப் பின்னணி!

தமிழ் மக்கள் இழந்து வரும் சந்தர்ப்பங்கள்

ஜயசேனம் ராஜகலேந்திரனும்

BBC
Newsnow

அவர்களைப் பின்னர் அதற்குள் இருந்து எடுப்பதே மிகவும் கஸ்டமான காரியம். அப்படி அவரை எடுக்கும் போது, அவர் ஒரு மனிதர் என்று கூடப் பார்க்காமல், முள்ளின் மேல் போட்ட சேலையை இழுப்பது போல, முள்ளுக் கம்பி கீறக் கீற கொர கொரவென இழுத்து எடுப்பர். இப்படியான முள்ளுக் கூடுகளை நான் சீனாவுக்குச் சென்றிருந்த ஒரு சமயத்தில், அந்நாட்டின் தலைநகர் பீஜிங்கில் உள்ள சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்களின் காட்சிக் கூடத்தில் பார்த்தேன். சீனாவில் 1949 ஆம் ஆண்டு மக்கள் புரட்சி நடைபெறுவதற்கு முன்னர், பிற்போக்கு கோமின்டாங் ஆட்சியிலும், தீபெத்தில் மதவாதி தலாய்லாமா ஆட்சியிலும் சிறுபான்மை இனங்களும், தீபெத்திய மக்களும் எப்படி அடக்கியொடுக்கி சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டார்கள் என்பதை இந்த காட்சிக்கூடம் தடயப் பொருட்களுடன் நேரிடையாக நிரூபித்து நிற்கிறது.

புலிகளின் இன்னொரு சித்திரவதை முறை 'தண்ணீர் பிடிப்பது' அங்குள்ள கிணறு ஒன்றின் சீமெந்து முற்றத்தில் ஓர் ஆள் அளவு நீளமான இரண்டு புகையிரத சிலிப்பர் கட்டைகள் பிணைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும். அதில் கைதி படுக்க வைக்கப்பட்டு, அதில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் இரும்புச் சங்கிலியில் உள்ள இரும்பு வளையங்களால் கைதியின் காலும் கையும் இறுக்கமாகப் பிணைக்கப்படும். தலையைப் பக்கவாட்டில் திருப்பாதவாறு நேராக இறுக்கி வைக்கப்படும். பின்னர் அங்குள்ள நீர் இறைக்கும் இயந்திரத்தின் மூலமாக மிகவும் வேகமாக கைதியின் முகத்தின் மீது தண்ணீர் பாய்ச்சப்படும். அவர் மூச்சுத்திணறி அவதிப்படும் போது தண்ணீர் பாய்ச்சுவதை நிறுத்திவிட்டு, 'எப்படி இருக்கு. காணுமா இன்னும் வேணுமா? இப்ப உண்மையைச் சொல்லிறாயா?' எனப் புலிகள் கேட்பார்கள்.

ஒருமுறை தண்ணீர் பிடிப்பதே தாங்க முடியாது என்பதால், "உண்மையைச் சொல்கிறேன்" எனக் கைதி சொல்வார். (இங்கு உண்மை என்பது, புலிகள் தாம் நினைப்பதை கைதி ஒத்துக் கொள்வது தான்.) அதன் பின்னர் அவர் விடுவிக்கப்பட்டு மீண்டும் விசாரணைக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவார். கைது செய்யப்பட்டிருந்த எழுது தோழர்களைப் பொறுத்தவரையில், கரவெட்டியைச் சேர்ந்தவரும், பரந்தனில் வாழ்ந்து வந்தவருமான வல்லிபுரம் கதிர்காமநாதன் (என்.எல்.எப்.ரி) இயக்கத்துடன் இணைந்து செயற்பட்டவர் என்ற குற்றச்சாட்டில் கைது செய்யப்பட்டவர் மட்டும் இந்த வகைத் தண்டனைக்கு உள்ளானார்.

இன்னொரு வகை சித்திரவதை, மேலே சொல்லப்பட்ட முறையில் சிலிப்பர் கட்டைகளில் படுக்க வைத்துவிட்டு, மேலே தூரியணை நோக்கிப் பார்த்தபடி படுக்க வைப்பது. அப்படிப் படுத்திருக்கும் போது, அவரது நெற்றிப் பொட்டில் சிறிய கல் ஒன்றை வைத்துவிடுவது. பக்கத்தில் ஒன்றிரண்டு புலிகள் படுக்க வைக்கப்பட்டிருப்பவரைக் கண்காணித்துக் கொண்டு நிற்பர். கைதி தூரிய ஒளியைத் தொடர்ந்து பார்க்க முடியாமல் கண்களை மூடினால், புலிகள் அவரை அடித்துக் கண்களைத் திறக்க வைப்பர்.

'பொலித்தீன் போடுவது' என்றொரு சித்திரவதை முறையையும் புலிகள் அந்தச் சிறைச்சாலையில் வைத்திருந்தனர். அதாவது மிகவும் தடிப்பான கறுப்பு நிற பொலித்தீன் பைகளை வைத்திருப்பர். அந்தப் பையை கைதி ஒருவரின் முகத்தைச் சுற்றி இறுக்கமாகப் போட்டு, கழுத்தில் இறுக்கிக் கட்டி விடுவர். அப்படி பொலித்தீன் பையினால் முகம் மூடப்பட்டவரால் சுவாசிக்க முடியாது. அதை அவர் அசுற்ற முடியாதவாறு அவரது கைகள் பின்புறமாகப் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும். அந்த நிலையில் வைத்திருந்து கைதியை திக்குமுக்காட வைத்த பின்னர், பொலித்தீனை அசுற்றி, கைதி தமக்கு ஏற்ற 'பதமான' நிலையில் வந்துவிட்டாரா என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு விசாரணையை மீண்டும் ஆரம்பிப்பர்.

இன்னொரு சித்திரவதை முறை, நன்கு காய்ந்த மிளகாய் செத்தல்களை ஒரு சாக்குப்; பைக்குள் போட்டுவிட்டு, அதற்குள் கைதியின் தலையை நுழைத்து, கழுத்தில் சாக்கை இறுக்கிக் கட்டி வைப்பது. கைதி மிளகாய் செத்தலின் காரம் தாங்காது தும்பி, இருமி கதறிய பின், அவிழ்த்துவிட்டு விசாரணையை மீண்டும் ஆரம்பிப்பர்.

அந்த ஆணைக்கோட்டை சிறைச்சாலை இருந்த பெரிய வளவினுள் திட்டித் திட்டாக சிறிய முள்ளுப் பற்றைகள் சில இருந்தன. அதையும் கூட புலிகள் தமது சித்திரவதைக்குப் பயன்படுத்தத் தவறவில்லை. சில கைதிகளை உடம்பில் துணி எதுவும் இல்லாமல் நிர்வாணமாக்கிவிட்டு, அந்த முள்ளுப் பற்றைகள் மீது உருள வைப்பர். அவர் உருளும் போது கொட்டன்களால் அவர் மீது சகட்டுமேனிக்குத் தாக்குதல் நடக்கும்.

இவைகள் எல்லாம் நான் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த சிறைப் பகுதியில் நடைபெற்ற சித்திரவதை முறைகளில் சிலவாகும். இதைத்தவிர 'இறைச்சிக்கடை' அல்லது 'மேல்வீடு' என அழைக்கப்படும் வரணி - எருவன் பகுதியிலிருந்த சிறைச்சாலையில் நடாத்தப்பட்ட சித்திரவதைகள், இவற்றைவிட பிரத்தியேகத் தன்மை வாய்ந்தவை என அறிந்தேன்.

20 வருடங்களுக்குப் பிறகு இவற்றை நினைவு கூர்கையில், மனதில் ஒரு ஆயாசமும், அச்ச உணர்வும் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியாமல் இருக்கின்றது. இப்பொழுதும் கூட நான் வாழுகின்ற புலம்பெயர் நாட்டில் எனக்கும் எனது குடும்பத்தினருக்கும், என் போன்ற பிறருக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கின்ற போதும் (ஆனால் பரந்த ஜனநாயகமும், உயர்ந்த நாகரீகமும், மானிட நேயமும் மிக்க இந்த நாட்டில் கூட புலிப் பாசிசவாதிகள் தமது காட்டுமிராண்டித்தனத்தை 2009 இல் அவர்கள் அழியும் வரை காட்டி வந்திருக்கிறார்கள்), இடையிடையே எனது கனவுகளில் புலிப் பாசிசப் பயங்கரவாதிகள் தோன்றி என்னை விரட்டுவதும், நான் புலிகளிடமிருந்து தப்புவதற்காக தொண்டை வரள மூச்சுப் பிடித்து ஓடுவதும், இயலாமல் போக கத்தி ஓலமிடுவதும், அருகே படுத்திருக்கும் மனைவி என்னைத் தட்டி எழுப்பி ஆசுவாசப்படுத்துவதும் இடையிடையே நடந்த வண்ணம் தான் இருக்கின்றது.

இன்றிரவும் அப்படியான ஒரு கனவு நிச்சயம் தோன்றக்கூடும்.

தொடரும்

முன்னைய பதிவுகள்